

Men da man sagtens kan undgaa Skat ved at undlade at samle Overskud, siger det ikke saa meget. At man skal betale Skat af den Reservefond, man danner, er en anden Sag, det finder jeg er ganske fornuftigt.

Naar vi nu skulle til at ordne Ejendommenes Beskatningsforhold, saa jeg gerne, om Halvprocentafgiften kunde falde bort med det samme. Hvorfor skal denne Halvprocentafgift hvile paa Landejendommene og blive ved at være der, naar de skifte Ejer? Det er meget ofte en Skat paa den fattige, ja paa den allerfattigste. Jeg kender Eksempler paa, at en Mand har solgt sin Gaard og ikke har kunnet faa mere end nogle hundrede Kroner ind, og saa er Staten kommen og har ubarmhjertigt krævet disse nogle hundrede Kroner i Halvprocentafgift. Jeg kender Tilfælde, hvor en fattig Enke har reddet hundrede Kroner, og saa er Staten kommen og har krævet disse hundrede Kroner i Halvprocentafgift. Dette burde falde bort, det mener jeg dog burde nævnes i denne Forbindelse.

Til Slutning vil jeg spørge den højtærede Finansminister, om han virkelig vil mene, at han kan komme ud af det med de Penge, som nu stilles til hans Raadighed. Jeg tror ikke, at vi ere tjente med, at vi ikke have Penge at anvende til de forskellige Formaal. Vi have nu behandlet baade Retsreformen og andre Lovforslag, som kræve betydelige Udgifter. Der vil om faa Dage komme til at foreligge det høje Ting en Lov om Foranstaltninger til Forbedring af Husdyravl og Husdyrbrug, og den vil ogsaa kræve Penge, og det er Penge, som jeg mener, vi ville bevilge, og som ville være de bedst anvendte Penge, en Nation som den danske, der væsentlig lever af Kvægavl, kan give ud. Men der skal betydelige Beløb til. Og der er endnu flere Formaal, som kræve Penge. Jeg vil blot spørge, om det er Meningen, at vi, naar vi have tømt Statskassen, igen skulle laane og atter laane. Laan, det er noget, man kan gøre i trange Tider; men jeg haaber ikke, at vi her i Danmark skulle være komme saa vidt, at vi skulle være nødt til at laane og atter laane, saa at vi skulle efterlade en forgældet og forarmet Nation. Det vilde vi ikke fortjene Tak for af vore Efterkommere. Jeg tror ikke, det vilde være rigtigt at lægge an paa det. Jeg vilde derfor meget hellere have, om vi kunde blive enige om, hvis det skulde være nødvendigt, at sætte Ejendomsskylden noget højere. Allerhelst vilde

jeg have, at vi kunde dele denne Skat, idet vi beholde den nuværende Bygningsafgift saaledes, at den ikke steg mere, og lagde den paa alle Ejendomme — vi Landmænd ville tage det med —, om vi ikke kunde paalægge noget højere Grundskat. Men kan det ikke lade sig gøre at dele den, har jeg heller ikke noget imod, at vi forhøje den. Jeg har heller ikke noget imod, at vi forhøje Formueskatten, saa at de store Formuer kunne komme til at give mere. Formuer paa 50—100,000 Kr. have sikkert langt lettere ved at svare af deres Indtægter end de smaa. Der kunde være meget mere Stigning, 2 pCt. er efter min Mening for lidt. Jeg nævner dette, fordi jeg mener, at man skal have Øjet aabent for at skaffe tilstrækkelige Midler. Man skal ikke tage Sigte paa at skrabe Statskassens Bund. Det vil være rimeligt at hjælpe Kommunerne, men jeg tror, at hvis Følgen skulde blive, at vi sætte Penge til derved, da maa vi hellere se at ordne Sagen ved ny Lov. Jeg tænker paa en Alderdomsforsørgelseslov, og jeg kunde ogsaa tænke mig en ny Fattiglov, hvor det ordnedes saaledes, at Staten tog Del i disse Udgifter saaledes, at vi efterhaanden kunde befri Kommunerne. Jeg vil altsaa slaa til Lyd for, at vi ikke skulle mangle Penge til Reformen, som ere nødvendige, saa at vi ere nødt til at laane, og jeg vil tilføje, at bruge vi nu de sidste Penge, bliver det meget vanskeligt at faa en Toldlov gennemført. I sin Tid talte vi om, at man kunde tænke paa at give Kompensation for Toldloven i Formueskatten. Nu have vi bundet Formueskatten, vi kunne ikke taale en Toldnedgang. Derfor beder jeg: Lad os hellere forhøje Ejendomsskylden og Formueskatten noget i Stedet for at komme til at skulle laane eller spare til Formaal, hvor hverken Landbruget eller andre Erhverv kan eller bør vente.

Jeg indrømmer, at Forslagene have mange brillante Punkter. De ere rigtig godt gennemarbejdede, Ændringerne kunne gøres uden at bryde synderligt med Tanken og Traaden i Lovene. Jeg henstiller disse Tanker, jeg har udtalt, til Overvejelse og haaber, de ville blive tagne til Følge. Jeg vil haabe, at disse Love saa ville komme til at gøre megen Gavn og blive en Løftestang for vor Udvikling i en god Retning. Skulle vi senere gaa videre, er der Plads til Uddybning, men jeg er glad ved, at de gaa i den Retning, de gøre. Jeg haaber, at de Forslag om Forbedring, jeg har gjort, maa blive tagne til Følge. Jeg kan derfor anbefale at arbejde videre